

גליון היכל הקודש

וועבענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
בגשיאות כ"ק מרן מוהרא"ש שליט"א

זמנים

הדלקת הנרות.....5:43
סוף זמן קר"ש.....9:23
מוצש"ק.....7:12
שיעורים כסדרן
בבלי.....שקלים ח'
ירושלמי.....בבא בתרא ל"ד
תוספתא.....נדרים פרק ו'

שעה 3, גליון 7 (107)

פרשת חיי שרה, כ"ב חשוון, שעת תשע"ד לפ"ק

שיחות מוהרא"ש

~ מיט גומגום איז מען מער מצליח ~

דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ח') אז כאטש עס איז א מצוה אין די תורה אז מען דארף זאגן מוסר, אזוי ווי דער פסוק זאגט (ויקרא יט, יז) הוֹכַח תּוֹכִיחַ אֶת עַמִּיתְךָ, קען דאס אבער נישט יעדער טוהן, אזוי ווי מיר געפינען שוין אין די גמרא (ערכין פ:ו) אז רבי עקיבא האט געזאגט "איך וואונדער זיך אויב עס איז דא איינער אין דעם דור וואס קען זאגן מוסר", און אויב רבי עקיבא האט דאס שוין געזאגט אין זיין דור, איז דאך זיכער אז אין אונזער דור איז נישטא דער וואס קען זאגן מוסר. ווייל ווען איינער זאגט מוסר פאר א צווייטן ווען ער ווייסט נישט די ריכטיגע וועג ווי אזוי דאס צו טוהן, דאן נישט נאר אז ער טוט גארנישט אויף דערמיט, נאר ער מאכט נאך אסאך ערנער, ווייל ער וועקט סתם אזוי אויף די שלעכטע זאכן וואס די מענטשן האבן געטוהן.

דאס איז אזוי ווי עס ליגט אין א ווינקל א זאך וואס האט א שלעכטע גרויך, ווי לאנג מען רירט עס נישט צו, שפירט מען נישט דעם גרויך, אבער איינמאל מען הייבט עס אן צו מישן, דאן קומט ארויס די שלעכטע גרויך, און מען קען נישט שטיין דארט. די זעלבע געשעהט ווען איינער זאגט מוסר אויף די נישט ריכטיגע וועג, ער מישט בלויז אויף די שלעכטע חלקים פון די מענטשן און עס טוט גארנישט אויף, עס מאכט נאר ערנער.

און דערפאר דארף א מענטש גוט וויסן אויב ער ווייסט ווי אזוי צו זאגן מוסר, און אויב ווייסט ער נישט, זאל ער ח"ו נישט זאגן קיין מוסר ווייל ער קען מיט דעם הרגענען מענטשן. דאס איז אזוי ווי איינער זאל אריינגיין אין א שפיטאל, איינער וואס

המשך בדף ב

פרשת השבוע

ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני חיי שרה, דער מדרש דערציילט (בראשית רבה ג"ח, ג) אז רבי עקיבא איז געווען און געדרש'נט, און ער האט געזעהן ווי דער עולם שלאפט איין, האט ער זיי געזאגט: "פארנוואס האט אסתר זוכה געווען צו קעניגן אויף הונדערט זיבן און צוואנציג לענדער? ווייל זי איז געווען אן אייניקל פון שרה וואס האט געלעבט הונדערט זיבן און צוואנציג יאר."

דער מדרש איז זייער שווער צו פארשטיין, קודם פארנוואס דארף אסתר קעניגן אויף הונדערט זיבן און צוואנציג לענדער ווייל שרה האט געלעבט הונדערט זיבן און צוואנציג יאר? ווי אזוי האט זיי רבי עקיבא אויפגעוועקט מיטן דאס זאגן?

מוהרא"ש שליט"א איז דאס מסביר לויט ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רס"א) אז ווען א מענטש פאלט פון זיינע מדריוגות זאל ער וויסן אז דאס קומט פון היכל, דער אייבערשטער האט דאס ספעציעל אזוי געמאכט, כדי ער זאל זיך נאכאמאל אויפפרישן, ער זאל אנהייבן נאכאמאל פון גיי צו דינען דעם אייבערשטן, ווייל מען דארף יעדן טאג אנהייבן פון דאסניי צו דינען דעם אייבערשטן.

מיט דעם קען מען פארשטיין, וואס רש"י זאגט בת ק' כבת כ' ובת כ' כבת ז', בולן שנין לטובה, דאס מיינט אז ביי די הונדערט יאר האט זיך שרה ווייטער באנייעט אזוי ווי זי וואלט נאך געווען צוואנציג יאר, דאס איז געווען איר גרויסקייט אז זי האט זיך שטענדיג באנייט.

און דערפאר ווען רבי עקיבא האט געזעהן אז דער עולם שלאפט איין, דאס מיינט אז זיי ווערן פארשלאפן, זיי דינען שוין נישט דעם אייבערשטן מיט די זעלבע פרישקייט, האט ער זיי דאס געזאגט, "פארנוואס האט אסתר זוכה געווען צו קעניגן אויף הונדערט זיבן און צוואנציג לענדער? ווייל זי איז געווען אן אייניקל פון שרה וואס האט געלעבט הונדערט זיבן און צוואנציג יאר" דאס מיינט אז ווייל שרה האט געלעבט מיט אזא פרישקייט, זי איז נישט געווארן פארשלאפן, דערפאר האט איר אייניקל אסתר זוכה געווען צו קעניגן אויף הונדערט זיבן און צוואנציג לענדער, און דערפאר - זאגט רבי עקיבא פאר זיינע תלמידים - זאלט איר אויך נישט זיין

המשך בדף ב

שיחות מוהרא"ש

קען זיך בכלל נישט אויס אין מעדעצין, און ער וועט אנהייבן טיילן מעדעציונען פאר אלע קראנקע, וואס עס וועט געשעהן אזי אז עס וועט נישט אריבער גיין קיין לאנגע צייט און אלע קראנקע וועלן שטארבן רח"ל, ווייל די מעדעצין וואס העלפט פאר איינעם קען אבער ח"ו הרגענען א צווייטן, און איינער וואס וויל געבן מעדעצין, דארף זיך זייער גוט אויסקענען און וויסן וואס צו געבן פאר וועם. און די זעלבע ממש איז ווען מען זאגט די נישט ריכטיגע מוסר פאר א צווייטן קען מען אים מיט דעם הרגענען.

און דאס איז געווען די סדר פון די בעלי דרשנים וואס פלעגן ארום פארן אין די שטעט און דערפלעך און זאגן מוסר פאר מענטשן, זיי פלעגן דאס טוהן פאר פרנסה, אבער רוב מאל האבן זיי נישט געוואוסט ווי אזוי צו רעדן, און זיי האבן נאר געשטאכן און גערעדט שארפע ווערטער, וואס אנשטאט אויפטוהן האט עס נאר מער צוגבראכן דעם עולם און זיי מחליש דעת געווען, און דערפאר זענען געווען אסאך צדיקים וואס האבן נישט געלאזט די בעלי דרשנים רעדן אין זייער שטאט, וויסענדיג אז עס וועט סיי ווי גארנישט אויפטוהן.

געב אים געלט, ער זאל אויפהערן צו רעדן

איינמאל איז אנגעקומען אזא בעל דרשן צו די שטאט בארדיטשוב, ער האט געבעטן רשות פונעם הייליגן קדושת לוי ז"ל אז ער זאל קענען האלטן א דרשה אין די שטאטישע שוהל, אזוי ווי ער נויטיגט זיך יעצט זייער אין געלט פאר הכנסת כלה.

דער הייליגער בארדיטשובער האט אים געגעבן רשות אבער ער האט זיך אויסקענומען מיט אים בתנאי אז ער וועט נישט רעדן קיין שום שלעכטס אויף אידן, און דער בעל דרשן האט זיך דאס אונטער גענומען. אבער למעשה ווען ער האט געהאלטן אינמיטן די דרשה האט ער פארנעסן פון זיין צוזאג, און ער האט אנגעהויבן רעדן שארפע דברי מוסר פארן עולם אז מען פירט זיך נישט אויף ווי עס דארף צו זיין. ווען דער הייליגער בארדיטשובער האט דאס געהערט האט ער זיך אויפגעשטעלט און געעפענט דעם ארון קודש און געזאגט: "רבנו של עולם! גלייב אים נישט, ער איז דאך נאר איין עדות, און איין עדות איז נישט באגלייבט, באשעפער געב אים גענוג געלט אז ער זאל קענען חתונה מאכן זיינע קינדער, און ער זאל נישט דארפן רעדן אויף דינע קינדער..."

מגולגל געווארן אין א פיש

אין די צייטן פון הייליגן בעל שם טוב ז"ל איז געווען אזא בעל דרשן און מוסר זאגער, מען האט אים גערופן ר' יוסף מוכיח, ער פלעגט ארום פארן אין

די שטעט צו זאגן מוסר, ער פלעגט זייער שטארק פארהאלטן מענטשן אויף זייערע נישט גוטע מעשים. איינמאל איז ער אנגעקומען אין א שטאט וואס דארט איז געווען א מסור וואס האט זייער אסאך געטשעפעט די אידן פון שטאט, זיי האבן זייער אסאך געליטן פון אים, דער ר' יוסף מוכיח איז אריבער געגאנגען צו דעם מסור און אים זייער שטארק אנגעשריגן אויף די שלעכטע מעשים וואס ער טוט, אבער למעשה אנשטאט ער זאל ווערן בעסער איז ער געווארן נאך מער אויפגערעגט און ער האט אנגעהויבן אנצוטוהן נאך גרעסערע צרות פאר די אידן און שטאט.

עס זענען דורך געלאפן אסאך יארן, דער מסור איז שוין געשטארבן און ר' יוסף מוכיח איז שוין אויך נפטר געווארן. און ר' יודל, א זוהן פון דעם ר' יוסף מוכיח, איז געווען אמאל אונטערזווגנס אין א ערב שבת, ווען ער האט געזעהן אז ער וועט שוין נישט אנקומען צו זיין שטאט פאר שבת, האט ער געקלערט צו בלייבן אויף שבת אין דעם דערפל וואו ער איז דאן געווען.

דארט אין דעם דערפל האט געוואוינט א איד, און ר' יודל האט געפרעגט דעם איד אויב ער קען איינשטיין ביי אים אויף שבת, דער איד האט אים געזאגט אז ער נעמט אים גערן אריין אויף שבת, אבער ער האט נישט קיין פיש אויף שבת, און פלייש וועט זיך ר' יודל זיכער נישט פארלאזן אויפן ארטיגן שוחט, און דערפאר וועט ער נישט האבן צופיל צו עסן שבת.

האט ר' יודל געקלערט אז ער וועט זיך אריבער כאפן צום אנדערן דארף, נישט ווייט פון דארט, און דארט וועט ער זיכער קענען

פרשת השבוע

פארשלאפן, נאר דינען דעם אייבערשטן מיט פרישקייט, וועט איר אויך זוכה זיין צו איינקויפן לענגער און וועלמן.

(תוך הנחל ליל שב"ק פרשת חיי שרה תשס"ז לפ"ק)

***

ומשמע ודומה ומשא, דער חיד"א טייטשט דעם פסוק **ומשמע - מען דארף הערן, ודומה - און שנויין, ומשא - און ליידין**.

מוהרא"ש שליט"א איז דאס מסביר לויט ווי דער רבי זאגט (לקיפי מוהר"ן חלק א' סימן ו') אז די עיקר תשובה איז צו הערן ביונות און שנויין, אבער צו צוקומען צו דעם, דארף מען גיין צו א צדיק וואס ער שיינט אריין א שטארקע אמונה אין דעם מענטש, אז אלעס פירט דער אייבערשטער צום גומן, און נאר אזוי קען מען זיך דערהאלטן ווען מען כאפט אריין א גומע בויזן.

דאס איז פשט אין פסוק **ומשמע - ווען מען הערט זיך צו צום צדיק, מען האט אמונת חכמים**, דאן קען מען זוכה זיין צו **ודומה - צו קענען שנויין, ומשא - און ליידין**, און אזוי אריבער גיין די לעבן אויף די וועלט בשלום.

(תוך הנחל סעודה שלישית פרשת חיי שרה תשס"ד לפ"ק)

***

ואברהם זקן בא בימים ויה' ברח את אברהם בכל, מוהרא"ש שליט"א איז מסביר די המשך פון אנהייב פסוק: **ואברהם זקן בא בימים, צום סוף פסוק: ויה' ברח את אברהם בכל**, לויט ווי דער רבי זאגט (לקיפי מוהר"ן ח"א רע"ב) אויפן פסוק היום אם בקולו תשמעו, אז דאס איז א גרויסער פלל אין עבודת ה', אז מען זאל נאר קוקן אויפן היינטיגן טאג, מען זאל נישט טראכטן וואס עס איז געווען געכמן, און נישט וואס גייט זיין מארגן, ווייל געווענליך ווערט א מענטש צוגבראכן ווען ער טראכט וואס עס איז געווען געכמן, און ער זארגט זיך וואס וועט זיין מארגן, אבער ווען מען טראכט נאר פונעם היינטיגן טאג, וואס קען מען היינט מאכן א נחת רוח פארן אייבערשטן, דאן איז מען זייער מצליח.

דאס איז געווען די מעלה פון אברהם אבינו, **בא בימים - ער האט נאר געקוקט אויפן היינטיגן טאג**, וואס קען איד יעצט טוהן א גומע זאך? און דערפאר, **ויה' ברח את אברהם בכל - האט ער אזוי גוט מצליח געווען**, דער אייבערשטער האט אים געבענומ'שט מיט אלעם גומן.

(זאת התורה חיי שרה ו')

די שטעט צו זאגן מוסר, ער פלעגט זייער שטארק פארהאלטן מענטשן אויף זייערע נישט גוטע מעשים. איינמאל איז ער אנגעקומען אין א שטאט וואס דארט איז געווען א מסור וואס האט זייער אסאך געטשעפעט די אידן פון שטאט, זיי האבן זייער אסאך געליטן פון אים, דער ר' יוסף מוכיח איז אריבער געגאנגען צו דעם מסור און אים זייער שטארק אנגעשריגן אויף די שלעכטע מעשים וואס ער טוט, אבער למעשה אנשטאט ער זאל ווערן בעסער איז ער געווארן נאך מער אויפגערעגט און ער האט אנגעהויבן אנצוטוהן נאך גרעסערע צרות פאר די אידן און שטאט.

שיחות מוהרא"ש

טרעפן פיש אויף שבת. אָבער אַנציקומען צום צווייטן דארף האט מען געדארפט אריבער גיין א קליין טייכל, עס האט אויסגעזעהן ווי א קליינער טייך נישט צו טיף, און ר' יודל האט געטראכט אריבער צו גיין דעם טייך מיט די פיס, אָבער אזוי ווי ער האט נאר געוואלט אריינלייגן זיין פוס אין וואסער, האט א הונט אריין געטאנצן אין דעם וואסער און ר' יודל האט געזעהן ווי די וואסער פארשוועמט דעם הונט, און דער הונט איז דערטראנקען געווארן און געשטארבן.

ווען ר' יודל האט דאס געזעהן האט ער אָנגעהויבן צו וויינען פאר פרייד און דאנקען דעם אייבערשטן אויף זיינע גרויסע חסדים אז ער האט אים געראטעוועט פון א זיכערע טויט, ווייל ווען ער וואלט אריינגעגאנגען אין טייך וואלט ער אויך דערטראנקען געווארן, ווייל דער טייך איז געווען אסאך טיפער ווי עס האט אויסגעזעהן פון דרויסן.

למעשה האט ער זיך געמוזט צוריק קערן צו זיין שבת ביי דעם איד פונעם ערשטן דערפל, אָבער ער האט געבעטן דעם איד אויב ער קען אים טוהן א חסד און ארום גיין אין שטאט זוכן אויב ער קען טרעפן ערגעץ פיש. דער איד האט מסכים געווען און ער איז געגאנגען צו דעם אויבנדערמאנטן טייך, האט ער געזעהן ווי איינער כאפט דארט גאר א גרויסע פיש, האט ער געבעטן יענעם אז ער זאל אים פארקויפן די פיש, ווען יענער האט אים דאס פארקויפט איז ער שנעל אהיים געלאפן דערמיט און עס געשטעלט צו קאכן, און זיך געפרייט אז ער האט מיט וואס מכבד צו זיין דעם חשוב'ן גאסט.

פרייטאג-צו-נאכטס ביים זינגען זמירות פאר די סעודה האט ר' יודל איינגעדרימלט זייענדיג אפגעמושטעט פון די שווערע וועג, און זיין טאטע ר' יוסף מוכיח איז אים געקומען אין חלום און אים געזאגט: "מיין קינד, דו זאלסט וויסן אז איך בין מגולגל אין דעם פיש, און די סיבה פארן וואס איך האב געדארפט מגולגל ווערן איז ווייל איך האב געזאגט מוסר פאר דעם מסור אויף די נישט ריכטיגע וועג און ער איז געווארן נאך אסאך ערגער, און דער מסור האט מגולגל געווארן אין דעם הונט וואס דו האסט געזעהן זיך טרענקען אין טייך, און ער איז געקומען צו זיין תיקון דורך דעם וואס דו האסט געוויינט און געדאנקט דעם אייבערשטן פאר די גס וואס עס איז דיר געשעהן, און יעצט זעה צו עסן דעם פיש מיט פֿוֹנָה אז איך זאל באקומען מיין תיקון".

ווען ר' יודל האט זיך אויפגעכאפט האט ער שוין פארשטאנען פארן וואס דער אייבערשטער האט מיט אים אזוי געפירט אז ער האט געדארפט בלייבן אויף שבת אונטערן וועג און זעהן די אלע זאכן וואס ער האט געזעהן.

זעהט מען פון די מעשה די הארבקייט פון זאגן מוסר פאר מענטשן ווען מען ווייסט נישט די ריכטיגע וועג ווי אזוי עס צו טוהן.

וואס איז יא די ריכטיגע וועג?

ווען איינער וויל מקיים זיין די מצוה פון הוכח תוכיח את עמיתך, ער וויל יא זאגן מוסר, איז די ריכטיגע וועג נאר צו רעדן דיבורי אמונה והתחזקות, צו רעדן צו מענטשן פונעם אייבערשטן און זיי שטארקן און מחזק זיין אויף די גוטע זאכן וואס זיי טוען יא, און דאס וועט שוין פון זיך אליין אויפועקן די מענטשן און זיי צוריק ברענגן צום אייבערשטן.

דער רבי האט אמאל געזאגט: "מיט גוטע ווערטער פועלט מען אייביג, און אויב זעהן מען אמאל אז מען האט גע'פועלט' מיט א שארפע וועג, דארף מען וויסן אז מיט גוטס וואלט מען מער גע'פועלט", און דערפאר אנטשטאט צו רעדן פון די שלעכטס וואס מענטשן טוען און זיי מוסר'ן דערויף, דארף מען גע'דערש' רעדן נאר פון די גוטס וואס מענטשן טוען, און זיי מחזק זיין און שטארקן צו טוהן מער גוטע זאכן, צו טוהן מער מצות און מעשים טובים, און דאן וועט די שלעכטס אנוועק פאלן פון זיך אליין, און די סארט מוסר וועט אסאך מער אויפטוהן, און ער וועט מקיים זיין די מצוה פון הוכח תוכיח את עמיתך אויפן בעסטן אופן.

ספורי מעשיות

מעשה ח' מרב ובן יחיד

איז קורצן פון פריער:

עס איז געווען א רב וואס האט געהאט א בן יחיד, דער בן יחיד איז געזינן און געלערנט און געדינט דעם אייבערשטן, אָבער ער האט נישט געפילט קיין טעם אין זיין עבודת ה', האבן אים צוויי אינגעלייט געגעבן אן עצה אז ער זאל פארן צו א צדיק, אָבער דער טאטע דער רב האט אפגערעדט דעם זוהן אז ער זאל נישט פארן ווייל עס פאסט נישט, אָבער נאך א לענגערע צייט ווען דער זוהן האט ווייטער נישט געפילט קיין טעם און אסאך געבעטן זיין טאטע, האט זיין טאטע מסכים געווען צו פארן אינאיינעם מיט אים צום צדיק.

אויפן וועג האט דער טאטע געזאגט דעם זוהן אז ער וועט אים ווייזן אז ער צדיק איז גארנישט, און ער האט געזאגט פארן זוהן אז ער גייט פרויבירן צו פארן און אויב וועט אלעס גיין גוט איז א סימן אז דארפן פארן, אָבער אויב עס וועט זיך נישט אזוי גוט פארן איז א סימן מן השמים אז זיי דארפן צוריק גיין. למעשה אויפן וועג האט זיך זייער וואגן איבערגעדרייט אויף א ברק, און זיי זענען שיעור דערטראנקען געווארן, האט דער טאטע געזאגט אז דאס איז א סימן אז מען דארף צוריק גיין און זיי זענען צוריק געגאנגען.

און יעצט ליינט ווייטער:

האט זיך ווידער דער בן יחיד געזעצט לערנען און האט ווידער געזען אז סע גייט אים עפעס אפ (עס פעלט אים עפעס). און ער ווייסט נישט וואס. האט ער ווידער מפיציר געווען דעם פאטער. האט דער פאטער געמוזט מיט אים נאך אמאל פארן. ווי זיי זענען געפארן, האט דער פאטער ווידער געשטעלט אויף א פרוווי אזוי ווי פריער אויב סע וועט זיך פירן פסדר וכו' פנ"ל, ווי זיי זענען געפארן זענען צובראכן געווארן ביידע אקסן (די האלץ וואס האלט די רעדער). האט אים דער פאטער געזאגט: זע אז סע פירט זיך נישט אונז אז מיר זאלן פארן. ווארן (ווייל) איז דאס דען א דרף הטבע, אז ביידע אקסן זאלן צובראכן ווערן? וויפיל מאל מען איז געפארן מיט דער בריקע (וואגן). און סע האט זיך אזוינס נישט געטראפן, האבן זיי זיך ווידער אומגעקערט.

האט זיך ווידער דער בן יחיד געזעצט לערנען. דאס איז די ריכטיגע וועג צו טוהן, נאך אלע בלבולים און חלשות הדעת וואס דער בן יחיד איז אדורך געגאנגען האט ער זיך צוריק געזעצט לערנען די הייליגע תורה. און דאס דארף יעדער איד טוהן, סיי וואס עס גייט אים דורך שוועריקייטן, זאל ער שטענדיג אנטלויפן צו די תורה, עס איז נישטא קיין בעסער פלאץ וואו צו אנטלויפן, און די תורה וועט אפהיטן דעם מענטש פון אלעם שלעכטס.

און האט ווידער געזען אז סע גייט אים עפעס אפ (עס פעלט אים עפעס), און ער ווייסט נישט וואס. ווי לאנג מען גייט נישט צו א צדיק פיהלט מען נישט קיין טעם אין עבודת ה', נאר א צדיק קען אריינגעבן אין א מענטש א חיות, דער צדיק ברענגט אריין אינעם מענטש א ליבשאפט צום אייבערשטן.

האט דער פאטער ווידער געשטעלט אויף א פרוווי אזוי ווי פריער אויב סע וועט זיך פירן פסדר וכו' פנ"ל. דאס איז נאכאמאל געווען די זעלבע טעות ווי די ערשטע מאל, ווייל אויב וויל מען גיין צו א צדיק, דארף מען דאס טוהן מיט מסירת נפש און נישט קוקן אויף קיין שום שטערונגען וואס וועלן אונטער קומען.

האט אים דער פאטער געזאגט: זע אז סע פירט זיך נישט אונז אז מיר זאלן פארן. ווארן (ווייל) איז דאס דען א דרף הטבע, אז ביידע אקסן זאלן צובראכן ווערן? וויפיל מאל מען איז געפארן מיט דער בריקע (וואגן). און סע האט זיך אזוינס נישט געטראפן. אויב קוקט מען אויף מניעות וואס קומען אונטער, וועט מען אייביג טרעפן אנדערע מניעות וואס וועלן שטערן דעם מענטש פון פארן צום צדיק, די עצה איז נאר צו גיין ווייטער און נישט קוקן אויף קיין שום שטערונגען, און נאר אזוי קען מען אַנקומען צום ריכטיגן ציהל.

(פארזעצונג קומענדיגע וואך א"ה)

(נהרי אפרטסון)

המדור הזה לזכות מו"ה שמעון בן אברהם נ"י

מען טאר נישט זיין אלט

דער הייליגער רבי זאגט (שיחת הרין סימן נא): 'א מענטש טאר נישט זיין אלט; נישט קיין אלטער למדן, נישט קיין אלטער צדיק, נאר מען דארף שטענדיג אנהייבן פון ניי; און דער הייליגער רבי האט געזאגט אויף זיך (תני מותרין סימן שפ"ד): נישט נאר א דיבור איז ביי מיר ניי, נאר אפילו א אטעם (האע"ף) איז שטענדיג ביי מיר ניי. דאס איז וואס חז"ל זאגן (בראשית רבה ד. ט): על כל נשימה ונשימה תהלל קה, אויף יעדן איינציגן אטעם זאלסטו דאנקען און לויבן דעם אייבערשטן; און ווען א מענטש איז באהאפטן אין דעם בורא פל עולמים, איז יעדער אטעם א פרישע און נייע זאך. און די סבה פאר וואס א מענטש פאלט אראפ ביי זיך, און ער מאכט אפ: איך בין א שלימזל, פון מיר וועט שוין גארנישט זיין, און עס וועט מיר שוין קיינמאל נישט לעכטיג זיין; דאס איז ווייל ער ווערט ביי זיך אלט! אבער אז א מענטש פרישט זיך אויף, און ער איז ביי זיך שטענדיג ניי, אזוי ווי ער וואלט יעצט געבוירן געווארן, גייט אים שוין דער גאנצער לעבן גאר אנדערש.

דער הייליגער רבי נתן זי"ע איז מסביר (לקוטי תלכות, תפילין, הלכה ה. לח): אויפן פסוק (בראשית כג. א): ויהיו חיי שרה מאה שנה, ועשרים שנה, ושבע שנים, שני חיי שרה, און רש"י זאגט אויף דעם: וועגן דעם שטייט יעדעס מאל עקסטער דאס ווארט 'שנה', אונז צו לערנען, אז ביי די הונדערט יאר, איז זי געווען אזוי ווי ביי די צוואנציג יאר וכו', און ביי די צוואנציג יאר, איז זי געווען אזוי ווי ביי די זיבן יאר וכו'; דאס קומט אונז צו לערנען, אז א מענטש זאל זיך שטענדיג באנייען, אנצוהייבן שטענדיג פון אנהייב, ווי ער האט נישט קיין פארגאנגענהייט. עס איז געקומען אמאל א איד צום הייליגן רבי'ן, און זיך אויסגעזאסן דאס הארץ, אז ער איז נעבעך זייער מיאוס דורכגעפאלן, און ער איז שוין ארום געפארן צו פארשידענע צדיקים, אבער ער איז אינגאנצן מייאש געווארן, ווייל איין צדיק האט אים געזאגט, ער זאל פאסטן אזויפיל תעניתים, און אן אנדערער צדיק האט אים געגעבן אנדערע שווערע תיקונים, און ער קען דאס נישט נאכקומען, האט דער הייליגער רבי זיך אנגערופן און געזאגט: וואס דארפסטו די אלע זאכן, תור דיר נאר איין דעם פסוק (תהלים ב. ד): 'אני היום ילדתיך', איך בין היינט געבוירן געווארן; און דער הייליגער רבי האט דאס געזאגט מיט אזא מין תמימות, אז דער מענטש האט טאקע געשפירט אז ער איז יעצט געבוירן געווארן. און אז מען לעבט אויף אזא וועג, קען מען האבן א מורא דיגע העלחה אפילו בגשמיות; למשל: א מענטש מאכט אויף א נייע סטאר, און ער האט אינוועסטירט אין דעם אסאך געלט, און ער ווארט עס זאלן קומען קאסטומער'ס און איינקויפן, דארף ער האבן געדולד, און עס שטענדיג אויפרישן אויף פארשידענע ערליי וועגן, און זיך מתדוש זיין, וועט ער זעהן אז ביים סוף וועט ער האבן העלחה. די זעלבע זאך ברוחניות; א מענטש טאר נישט ווערן צובראכן, און זאגן: 'איך האב שוין אזויפיל מאל פרובירט, און עס גייט מיר נישט, נאר ער זאל זיך יעדעס מאל אויפרישן און באנייען.

(קונטרס א גליקליכער לעבן)

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק

מוהרא"ש שליט"א קומט צוריק פון ארץ ישראל

מיטן אייבערשטנס הילף וועט זיך מוהרא"ש שליט"א צוריק קערן פון ארץ ישראל נאך שבת, נאכן וויילן אין ארץ ישראל פאר עטליכע וואכן צו מחזק זיין די ארטיגע אידן. די קומענדיגע וואך וועט ווייטער פארקומען די ליל שישו שיעור, דאנערשטאג נאכט ביי מוהרא"ש אין ביהמ"ד ווי געווענליך. בזמן שהצדיק בעיר הוא הודה הוא זיוה הוא הדרה!

ישיבה תפארת התורה ברסלב

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגן ברכת מזל טוב פאר

מו"ה יעקב בעקעטע שליט"א

צו די שמחת החתונה פון זיין זוהן
החתן חנני יו"ט ליפא הי"ו

מיר זענען שולדיג א געוואלדיגע הכרת הטוב פאר ר' יעקב פאר די איבערמדילע ארבעט וואס ער ליגט אריין שטענדיג ארויס צו העלפן די ישיבה בכל עת ובכל שעה, מיט א געוואלדיגע מסירת נפש שאין כדוגמתו. און מיט דעם האט ער א גלייכע חלק אין די הייליגע ישיבה וואס איז אהער געשטעלט מיטן איינציגן ציהל אריינצוברענגן אין די בחורים א ליבשאפט צום אייבערשטן, א ליבשאפט צו תורה ומצוות.

יעצט בעת שמחה ווילן מיר אים אנוואונטשן אז דער זכות פון העלפן די הייליגע ישיבה זאל אים ביישטיין צו זעהן אסאך אידיש נחת פון דעם קינד און פון אלע קינדער, בני ברוכי חיי אריכי ומווני רוחי, ער זאלט ווייטער קענען אנגיין מיט די עבודת הקודש פון העלפן אנדערע אידן שטענדיג, אמן.

וואונטשט:

ישיבה תפארת התורה ברסלב

רבנן ותלמידיהון

קול ברסלב

מען קען הערן שיעורים פון כ"ק מוהרא"ש שליט"א אויך קען מען מיטהאלטן יעדע וואך דעם שיעור מיט א ליווי הוק-אפ 212-444-9191

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע מזל טוב פאר מו"ה אברהם שמואל סאמעט הי"ו צו די שידוך שלישן פון זיין טאכטער עב"ג למזל טוב דער אייבערשטער זאל העלפן אז עס זאל זיין א קשר של קימא און א בנין עדי עד, דורות ישרים ומבורכים. אמן.

B. HALPERN, CPA
CERTIFIED PUBLIC ACCOUNTANT
845.200.2222

Analysis and Money Management
Businesses and Individuals
INC, LLC Formation
Tax Planning
Sales Tax Returns
Payroll Service

Yanky Halpern
Executive Director
Jacobhalpern@gmail.com

5014 16th Ave Suite 134
Brooklyn, NY 11204

צו באקומען דעם גליון יעדע וואך אויף אימעיל, ווי אויך צו אדוועטייזן אינעם גליון פארבינט איין צו: Breslevcenter@gmail.com